

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 37

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

6 lutego 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 108/2009 z dnia 5 lutego 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 109/2009 z dnia 5 lutego 2009 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy zastosować do wniosków o pozwolenie na przywóz oliwy z oliwek, złożonych od dnia 2 do dnia 3 lutego 2009 r. w ramach kontyngentu taryfowego dla Tunezji i zawieszające wydawanie pozwoleń na przywóz na miesiąc luty 2009 r. 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 110/2009 z dnia 5 lutego 2009 r. zmieniające wykaz państw wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 519/94..... 4**

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/102/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie udzielenia Węgrom średnioterminowej pomocy finansowej Wspólnoty 5

2009/103/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie udzielenia Węgrom pomocy wzajemnej 7

Komisja

2009/104/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską i Republiką Chile dotyczącego zmian w dodatku V do Umowy w sprawie handlu winem załączonej do Układu o stowarzyszeniu między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony 8

Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską i Republiką Chile dotyczące zmian w dodatku V do Umowy w sprawie handlu winem załączonej do Układu o stowarzyszeniu między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony 9

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007) 14

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 108/2009

z dnia 5 lutego 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lutego 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	JO	68,6
	MA	46,2
	TN	125,1
	TR	95,5
	ZZ	83,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	134,2
	TR	168,4
	ZZ	152,7
0709 90 70	MA	117,3
	TR	106,3
	ZZ	111,8
0709 90 80	EG	84,3
	ZZ	84,3
0805 10 20	EG	51,5
	IL	54,1
	MA	54,7
	TN	41,4
	TR	56,1
	ZA	44,9
	ZZ	50,5
0805 20 10	IL	164,7
	MA	98,6
	TR	52,0
	ZZ	105,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	71,9
	IL	68,5
	JM	101,6
	MA	149,3
	PK	40,0
	TR	76,1
	ZZ	84,6
0805 50 10	EG	48,0
	MA	67,1
	TR	66,9
	ZZ	60,7
0808 10 80	CA	86,3
	CL	67,8
	CN	83,3
	MK	32,6
	US	114,6
	ZZ	76,9
0808 20 50	AR	103,7
	CL	73,7
	CN	65,1
	US	107,5
	ZZ	90,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 109/2009

z dnia 5 lutego 2009 r.

ustalające współczynnik przydziału, jaki należy zastosować do wniosków o pozwolenie na przywóz oliwy z oliwek, złożonych od dnia 2 do dnia 3 lutego 2009 r. w ramach kontyngentu taryfowego dla Tunezji i zawieszające wydawanie pozwoleń na przywóz na miesiąc luty 2009 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 1 i 2 Protokołu nr 1 ⁽³⁾ do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezji, z drugiej strony ⁽⁴⁾, otwiera kontyngent taryfowy o zerowej stawce celnej na przywóz nieprzetworzonej oliwy z oliwek objętej kodami CN 1509 10 10 i 1509 10 90, całkowicie uzyskanej w Tunezji oraz przywożonej do Wspólnoty bezpośrednio z tego państwa, w ramach limitu przewidzianego na dany rok.
- (2) W art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1918/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. otwierającego i ustalającego zarządzanie kontyngentem taryfowym oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji ⁽⁵⁾ przewidziano

miesięczne limity ilościowe w zakresie wydawania pozwoleń na przywóz.

- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 do odpowiednich organów zostały złożone wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz, w łącznej ilości przekraczającej limit przewidziany na luty, ustanowiony w art. 2 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) W tych okolicznościach Komisja musi ustalić współczynnik przydziału pozwalający na wydanie pozwoleń na przywóz proporcjonalnie do dostępnej ilości.
- (5) Po wyczerpaniu limitu na miesiąc luty żadne pozwolenie na przywóz nie może zostać wydane na dany miesiąc,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o pozwolenie na przywóz złożonych w dniach 2 i 3 lutego 2009 r. zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 stosuje się współczynnik przydziału w wysokości 90,947950 %.

W miesiącu lutym 2009 r. zawiesza się wydawanie pozwoleń na ilości wnioskowane od dnia 9 lutego 2009 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lutego 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 84.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 110/2009**z dnia 5 lutego 2009 r.****zmieniające wykaz państw wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 519/94**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 3,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 519/94⁽²⁾ Rada przyjęła wspólne reguły przywozu z niektórych państw trzecich, które zawierają również przepisy w sprawie środków ochronnych.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 519/94 stosuje się między innymi do przywozu pochodzącego z Ukrainy.
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 427/2003 Rada przyjęła wspólne reguły dotyczące mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych

towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich.

- (4) Rozporządzeniem (WE) nr 427/2003 Rada przekazała Komisji odpowiedzialność za aktualizację załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 519/94.
- (5) W związku z przystąpieniem Ukrainy do Światowej Organizacji Handlu należy ustanowić przepis, że kraj ten zostanie wyłączony z zakresu rozporządzenia (WE) nr 519/94.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Doradczego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł

Ukrainę skreśla się z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 519/94.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji
Catherine ASHTON
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 65 z 8.3.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, s. 89.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 4 listopada 2008 r.

w sprawie udzielenia Węgrom średnioterminowej pomocy finansowej Wspólnoty

(2009/102/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym (KEF),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady 2009/103/WE⁽²⁾ Węgrom zostanie udzielona wzajemna pomoc.
- (2) Mimo spodziewanej poprawy na rachunku obrotów bieżących, zewnętrzne potrzeby finansowe Węgier w latach 2008 i 2009 są szacowane na 20 mld EUR, ponieważ niedawny rozwój sytuacji na rynkach finansowych może pociągnąć za sobą poważne niekorzystne zmiany na rachunku obrotów kapitałowych i rachunku finansowym w bilansie płatniczym w związku z szybszym odpływem aktywów netto z inwestycji portfelowych.
- (3) Właściwe jest udzielenie Węgrom wsparcia wspólnotowego do maksymalnej wysokości 6,5 mld EUR w ramach instrumentu średnioterminowej pomocy finan-

sowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich, który został ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 332/2002. Pomoc ta powinna zostać udzielona w powiązaniu z pożyczką Międzynarodowego Funduszu Walutowego w wysokości 10,5 mld SDR (ok. 12,5 mld EUR) na podstawie promesy kredytowej, która ma zostać zatwierdzona w dniu 6 listopada 2008 r. Bank Światowy również zgodził się udzielić Węgrom pożyczki w wysokości 1 mld EUR.

- (4) Pomocą tą powinna zarządzać Komisja, która, po konsultacji z KEF, powinna uzgadniać z władzami Węgier szczegółowe warunki związane z pomocą finansową i dotyczące polityki gospodarczej. Warunki te należy określić w protokole ustaleń. Szczegółowe warunki finansowe powinny zostać określone przez Komisję w umowie pożyczki.
- (5) Celem udzielanej pomocy finansowej powinno być wsparcie równowagi bilansu płatniczego na Węgrzech i przyczynienie się w ten sposób do zrealizowania rządowego programu gospodarczego w obecnych warunkach gospodarczych i finansowych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Wspólnota udziela Węgrom średnioterminowej pożyczki do maksymalnej wysokości 6,5 mld EUR, przy czym średni okres wymagalności pożyczki wynosi nie dłużej niż 5 lat.

2. Ta pomoc finansowa Wspólnoty jest udostępniana przez okres dwóch lat, począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Zob. s. 7 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 2

1. Pomocą zarządza Komisja w sposób zgodny ze zobowiązaniami Węgier i zaleceniami Rady, w szczególności w związku z realizacją krajowego programu reform, programu konwergencji oraz procedury nadmiernego deficytu.

2. Komisja uzgadnia z władzami Węgier, po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym, szczegółowe warunki związane z pomocą finansową i dotyczące polityki gospodarczej, zgodnie z art. 3 ust. 4. Warunki te są określane w protokole ustaleń zgodnie ze zobowiązaniami i zaleceniami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Szczegółowe warunki finansowe są określane przez Komisję w umowie pożyczki.

3. Komisja we współpracy z KEF weryfikuje w regularnych odstępach czasu, czy związane z pomocą finansową warunki dotyczące polityki gospodarczej zostały spełnione. Komisja informuje KEF o ewentualnym refinansowaniu pożyczek lub zmianie warunków finansowych.

Artykuł 3

1. Pomoc finansowa Wspólnoty jest udostępniana Węgrom przez Komisję w nie więcej niż pięciu transzach, których wysokość jest określana w protokole ustaleń.

2. Pierwsza transza jest uruchamiana pod warunkiem wejście w życie umowy pożyczki i protokołu ustaleń oraz na podstawie złożenia do parlamentu węgierskiego nowelizacji projektu budżetu na rok 2009, mającej na celu osiągnięcie deficytu w wysokości 2,6 % PKB i obejmującej stanowiące jego podstawę środki odnoszące się do budżetu.

3. Jeżeli będzie to wymagane w celu finansowania pożyczki, dozwolone jest ostrożne dokonywanie transakcji swapów procentowych z partnerami posiadającymi najwyższą wiarygodność kredytową.

4. Komisja po uzyskaniu opinii KEF podejmuje decyzję o uruchomieniu kolejnych transz. Wypłata każdej następnej transzy jest uzależniona od zadowalających wyników realizacji nowego programu gospodarczego węgierskiego rządu, wspiera-

nego porozumieniem z MFW i zawartego w przyszłym programie konwergencji Węgier, oraz – w szczególności – od spełnienia szczegółowych warunków dotyczących polityki gospodarczej określonych w protokole ustaleń.

Warunki dotyczące polityki gospodarczej obejmują m.in.:

- a) postępy w konsolidacji fiskalnej zaplanowane przez rząd w kontekście jego nowego programu gospodarczego stosownie do zalecenia Rady w sprawie procedury nadmiernego deficytu z dnia 10 października 2006 r. oraz opinii Rady na temat aktualizacji programu konwergencji z listopada 2007 r., w szczególności w odniesieniu do celu w zakresie deficytu na rok 2009;
- b) działania szczególne mające na celu ograniczenie wydatków w ramach planowanego procesu konsolidacji;
- c) postępy w realizacji reformy dotyczącej zarządzania budżetem poprzez wzmocnienie ram instytucjonalnych i wprowadzenie średnioterminowych zasad podatkowych zgodnych z projektem, który jest obecnie dyskutowany w węgierskim parlamencie;
- d) reformy regulacji i nadzoru sektora finansowego i zwiększanie możliwości władz w zakresie skutecznego przeciwdziałania problemom związanym z wypłacalnością i płynnością; oraz
- e) inne działania z zakresu reform strukturalnych wspierane w kontekście strategii lizbońskiej, takie jak zwiększenie zachęt do podejmowania pracy, mające na celu zwiększenie zatrudnienia i poprawę długoterminowej stabilności finansów publicznych.

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Węgierskiej. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 listopada 2008 r.

W imieniu Rady
A. VONDRA
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 4 listopada 2008 r.

w sprawie udzielenia Węgrom pomocy wzajemnej

(2009/103/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 119,

uwzględniając zalecenie Komisji przedstawione po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Od połowy 2006 r. węgierskie władze podejmują poważne działania w celu ograniczenia narosłej nierównowagi wewnętrznej i zewnętrznej tego kraju. Podczas ostatnich dwóch lat udało się im wprawdzie uzyskać wymierne rezultaty, w tym znacznie zredukować deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz stopniowo obniżyć deficyt obrotów bieżących, jednak od początku października 2008 r. węgierskie rynki finansowe znalazły się pod dużą presją.

(2) W październiku 2008 r. władze węgierskie przyjęły kompleksowy program gospodarczy, który miał przywrócić zaufanie inwestorów i zmniejszyć utrzymujące się od kilku tygodni napięcia na węgierskich rynkach finansowych. Program ten obejmował środki, które miały zagwarantować systemowi bankowemu dostateczną płynność i finansowanie, działania zapewniające właściwą kapitalizację banków oraz plany mające doprowadzić do równowagi budżetowej i ograniczenia potrzeb finansowych. W szczególności rząd węgierski skorygował m.in. docelową wysokość deficytu na 2008 r. z 4 % PKB do 3,4 % PKB i na 2009 r. – z 3,2 % PKB do 2,6 % PKB. Powyższy program gospodarczy, a w szczególności wyznaczone w nim cele budżetowe, znajdą swoje odzwierciedlenie w budżecie państwa i w programie konwergencji, który obejmuje również inne działania strategiczne i reformy strukturalne.

(3) Rada dokonuje regularnie przeglądów polityki gospodarczej prowadzonej przez Węgry, głównie w kontekście corocznych przeglądów węgierskiego zaktualizowanego programu konwergencji i realizacji krajowego programu reform, systematycznego przeglądu postępów Węgier w związku z zaleceniem Rady dotyczącym procedury nadmiernego deficytu oraz w kontekście sprawozdania z konwergencji.

(4) Mimo spodziewanej poprawy na rachunku obrotów bieżących w 2008 i 2009 r. Węgry będą miały znaczące potrzeby finansowe (szacowane na ok. 20 mld EUR), ponieważ niedawny rozwój sytuacji na rynkach finansowych wskazuje na możliwość poważnych niekorzystnych zmian na rachunku obrotów kapitałowych i rachunku finansowym w bilansie płatniczym w związku z szybszym odpływem aktywów netto z inwestycji portfelowych.

(5) Władze węgierskie zwróciły się do Wspólnoty, międzynarodowych instytucji finansowych i innych krajów o udzielenie znacznej pomocy finansowej na potrzeby wsparcia równowagi bilansu płatniczego i osiągnięcia poziomu rezerw dewizowych zgodnego z zasadą ostrożności.

(6) Równowaga bilansu płatniczego Węgier jest w poważnym stopniu zagrożona, w związku z czym uzasadnione jest pilne udzielenie przez Wspólnotę wzajemnej pomocy finansowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Wspólnota udzieli Węgrom wzajemnej pomocy.

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sprządzono w Brukseli, dnia 4 listopada 2008 r.

W imieniu Rady

A. VONDRA

Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 listopada 2008 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską i Republiką Chile dotyczącego zmian w dodatku V do Umowy w sprawie handlu winem załączonej do Układu o stowarzyszeniu między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony

(2009/104/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2002/979/WE z dnia 18 listopada 2002 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 18 Umowy w sprawie handlu winem w ramach Układu o stowarzyszeniu między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony (zwanej dalej „Umową w sprawie handlu winem”) Republika Chile została poinformowana w dniu 11 października 2006 r. o zatwierdzeniu we Wspólnocie nowych praktyk enologicznych.
- (2) Uwzględniając wnioski z trzeciego posiedzenia Wspólnego Komitetu UE i Chile ds. Umowy w sprawie Handlu Winem, które odbyło się w Santiago de Chile w dniu 10 stycznia 2008 r., należy wprowadzić zmiany w dodatku V do Umowy w sprawie handlu winem, tak aby uwzględnił on nowe praktyki enologiczne zatwierdzone we Wspólnocie.
- (3) Wspólnota Europejska i Republika Chile wynegocjowały zatem, zgodnie z art. 29 ust. 2 Umowy w sprawie handlu winem, porozumienie w formie wymiany listów w celu wprowadzenia zmian w dodatku V do tej umowy.

(4) Należy zatem zatwierdzić wyżej wymienioną wymianę listów.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską i Republiką Chile zmieniające dodatek V do Umowy w sprawie handlu winem załączonej do Układu o stowarzyszeniu między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony.

Tekst porozumienia stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się Komisarz ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich do podpisania wymiany listów, aby stała się ona wiążąca dla Wspólnoty.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 30.12.2002, s. 1.

POROZUMIENIE W FORMIE WYMIANY LISTÓW

między Wspólnotą Europejską i Republiką Chile dotyczące zmian w dodatku V do Umowy w sprawie handlu winem załączonej do Układu o stowarzyszeniu między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony

LIST NR 1

List Wspólnoty Europejskiej

Bruksela, dnia 4 stycznia 2009 r.

Szanowny Panie!

Mam zaszczyt odnieść się do art. 29 ust. 2 Umowy w sprawie handlu winem w ramach Układu o stowarzyszeniu między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, z dnia 18 listopada 2002 r., który stanowi, iż Umawiające się Strony mogą za obopólną zgodą wnieść zmiany do dodatków do tej umowy.

W związku z zatwierdzeniem nowych praktyk enologicznych we Wspólnocie lub wprowadzeniem zmian w tym zakresie, o czym władze Chile zostały poinformowane w dniu 11 października 2006 r., oraz uwzględniając wnioski z trzeciego posiedzenia Wspólnego Komitetu ds. Umowy w sprawie Handlu Winem, które odbyło się w Santiago de Chile w dniu 10 stycznia 2008 r., należy zmienić pkt 2 dodatku V (Praktyki i procesy enologiczne oraz specyfikacje produktów) do Umowy w sprawie handlu winem.

Mam zatem zaszczyt zaproponować, aby pkt 2 dodatku V do Umowy w sprawie handlu winem zastąpić tekstem stanowiącym załącznik do niniejszego listu ze skutkiem od dnia otrzymania Pańskiej odpowiedzi potwierdzającej zgodę na przyjęcie treści niniejszego listu.

Byłabym zobowiązana za potwierdzenie przez Pana, że Rząd Pana kraju zgadza się z treścią niniejszego listu.

Z wyrazami szacunku

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

Mariann FISCHER BOEL

LIST NR 2

List Chile

Bruksela, dnia 8 stycznia 2009 r.

Szanowna Pani!

Mam zaszczyt potwierdzić odbiór Pani listu z datą 4 stycznia o następującej treści:

„Mam zaszczyt odnieść się do art. 29 ust. 2 Umowy w sprawie handlu winem w ramach Układu o stowarzyszeniu między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, z dnia 18 listopada 2002 r., który stanowi, iż Umawiające się Strony mogą za obopólną zgodą wnieść zmiany do dodatków do tej umowy.

W związku z zatwierdzeniem nowych praktyk enologicznych we Wspólnocie lub wprowadzeniem zmian w tym zakresie, o czym władze Chile zostały poinformowane w dniu 11 października 2006 r., oraz uwzględniając wnioski z trzeciego posiedzenia Wspólnego Komitetu ds. Umowy w sprawie Handlu Winem, które odbyło się w Santiago de Chile w dniu 10 stycznia 2008 r., należy zmienić pkt 2 dodatku V (Praktyki i procesy enologiczne oraz specyfikacje produktów) do Umowy w sprawie handlu winem.

Mam zatem zaszczyt zaproponować, aby pkt 2 dodatku V do Umowy w sprawie handlu winem zastąpić tekstem stanowiącym załącznik do niniejszego listu ze skutkiem od dnia otrzymania Pańskiej odpowiedzi potwierdzającej zgodę na przyjęcie treści niniejszego listu.

Byłabym zobowiązana za potwierdzenie przez Pana, że Rząd Pana kraju zgadza się z treścią niniejszego listu.”.

Mam zaszczyt poinformować Panią, że władze Republiki Chile zgadzają się z treścią tego listu.

Z wyrazami szacunku

W imieniu Republiki Chile

Juan SALAZAR SPARKS

ZAŁĄCZNIK

Punkt 2 dodatku V do Umowy w sprawie handlu winem otrzymuje brzmienie:

„2. Wykaz praktyk i procesów enologicznych zatwierdzonych w odniesieniu do win pochodzących ze Wspólnoty, wraz z warunkami ich stosowania lub, w razie ich braku, stosowanych na warunkach określonych w regulach wspólnotowych:

- 1) Napowietrzanie lub musowanie przy użyciu argonu, azotu lub tlenu
- 2) Obróbka cieplna
- 3) Stosowanie w winach wytrawnych świeżych osadów, które są dobrej jakości, nierozcieńczone i zawierają drożdże powstałe podczas ostatniej winifikacji win wytrawnych
- 4) Odwirowywanie i filtracja, przy zastosowaniu lub nie środka filtrującego, pod warunkiem że produkt tak przetwarzany nie zawiera żadnych niepożądanych pozostałości
- 5) Stosowanie drożdży do produkcji wina
- 6) Stosowanie preparatów ze ścianek komórkowych drożdży
- 7) Stosowanie poliwinylpolipirolidonu
- 8) Stosowanie bakterii kwasu mlekowego w zawiesinie winnej
- 9) Stosowanie dodatku jednej lub kilku następujących substancji wspomagających wzrost drożdży:
 - (i) dodanie:
 - fosfatu dwuamonowego lub siarczanu amonu
 - siarczynu amonu lub dwusiarczynu amonu
 - (ii) dodanie chlorowodoru tiaminy
- 10) Stosowanie ditlenku węgla, argonu lub azotu, osobno lub w połączeniu, wyłącznie w celu wytworzenia atmosfery obojętnej i obróbki produktu w warunkach braku kontaktu z powietrzem
- 11) Stosowanie dodatku ditlenku węgla
- 12) Stosowanie ditlenku siarki, wodorosiarczynu potasu lub disiarczynu potasu, który może również nosić nazwę pirosiarczynu potasu
- 13) Stosowanie dodatku kwasu sorbinowego lub sorbatu potasu
- 14) Stosowanie dodatku kwasu L-askorbinowego
- 15) Stosowanie dodatku kwasu cytrynowego w celu stabilizacji wina, pod warunkiem że ostateczna jego zawartość w tak przetwarzanym winie nie przekracza 1 grama na liter
- 16) Stosowanie kwasu winowego w celu zakwaszenia, pod warunkiem że wstępny poziom kwasowości wina, wyrażony w kwasie winowym, nie wzrósł powyżej 2,5 g/l
- 17) Stosowanie jednej lub kilku następujących substancji w celu odkwaszania:
 - obojętne winian potasu
 - wodorowęglan potasu
 - węglan wapnia, który może zawierać niewielkie ilości podwójnej soli wapnia kwasów L (+) winowego i L (-) jabłkowego

- jednolity preparat kwasu winowego i węgla wapnia w równych proporcjach i drobno sproszkowany
 - winian wapnia lub kwas winowy
- 18) Oczyszczanie za pomocą jednej lub kilku następujących substancji stosowanych w celach enologicznych:
- żelatyna spożywcza
 - białka roślinne
 - bentonit
 - karuk
 - kazeina i kazeinian potasu
 - albumina jaja kurzego lub albumina mleka
 - kaolin
 - enzymy pektolityczne
 - ditlenek krzemu w postaci żelu lub roztworu koloidalnego
 - tanina
 - enzymatyczne preparaty betaglukanazy
- 19) Stosowanie dodatku taniny
- 20) Obróbka moszczu oraz nowego wina w czasie fermentacji węglem drzewnym dla celów enologicznych, w ramach pewnych ograniczeń
- 21) Poddawanie działaniu:
- win białych i różowych – żelazocyjanku potasu
 - win czerwonych – przy użyciu żelazocyjanku potasu lub fitynianu wapnia, pod warunkiem że wino po takiej obróbce zawiera pozostałość żelaza
- 22) Stosowanie dodatku kwasu metawinowego
- 23) Stosowanie gumy senegalskiej po zakończeniu fermentacji
- 24) Stosowanie kwasu DL-winowego, nazywanego również kwasem gronowym, lub jego obojętnych soli potasowych w celu wytrącenia nadmiaru wapnia
- 25) Stosowanie do produkcji win musujących otrzymywanych przez fermentację w butelkach i przy oddzielaniu osadów przez degorzowanie:
- alginianu wapnia lub
 - alginianu potasu
- 26) Stosowanie siarczanu miedzi
- 27) Dodanie wodorowinianu potasu lub winianu wapnia, w celu wspomżenia wytrącania się winianu
- 28) Stosowanie dodatku karmelu w celu wzmocnienia barwy win likierowych
- 29) Stosowanie siarczanu wapnia do produkcji niektórych gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach (psr)
- 30) Stosowanie żywicy sosnowej w celu wyprodukowania wina stołowego »retsina«, które może być produkowane tylko na terytorium Grecji na warunkach określonych w przepisach Wspólnoty

- 31) Stosowanie dodatku lizozymu
 - 32) Elektrodializa w celu zagwarantowania winowej stabilizacji wina
 - 33) Stosowanie ureazy w celu zredukowania zawartości mocznika w winie
 - 34) Stosowanie dodatku moszczu winogronowego lub rektyfikowanego koncentratu moszczu winogronowego do dosładzania wina na warunkach określonych w przepisach Wspólnoty
 - 35) Częściowa koncentracja w drodze procesu fizycznego, włącznie z odwróconą osmozą, w celu zwiększenia naturalnej zawartości alkoholu w moszczu winogronowym lub winie
 - 36) Stosowanie dodatku sacharozy, koncentratu moszczu winogronowego lub rektyfikowanego koncentratu moszczu winogronowego w celu zwiększenia naturalnej zawartości alkoholu w winogronach, moszczu winogronowym lub winie, na warunkach określonych w przepisach Wspólnoty
 - 37) Stosowanie dodatku wina lub destylatu z suszonych winogron albo obojętnego alkoholu pochodzenia winnego do produkcji win likierowych
 - 38) Dodanie kwasu L-askorbinowego, w ramach pewnych ograniczeń
 - 39) Dodanie do win, w ramach pewnych ograniczeń i na warunkach, które zostaną określone, dwuwęglanu dimetylu (DMDC), aby zagwarantować stabilizację mikrobiologiczną
 - 40) Dodanie mannoprotein drożdży w celu zapewnienia stabilizacji winnej i białkowej wina
 - 41) Zastosowanie kawałków drewna dębowego przy produkcji wina.”
-

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 299 z dnia 16 listopada 2007 r.)

Strona 145, załącznik II, pkt 36. Rozporządzenie (WE) nr 797/2004, tabela, kolumna druga „Niniejsze rozporządzenie”, wiersz przedostatni:

zamiast: „Artykuł 182 ust. 2”,

powinno być: „Artykuł 184 ust. 2”.

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.